

Zvolněte tempo, prosím vás

Miroslav Donutil

Že tempo je teď rychlejší, přičítám motorům
Že lidi nejsou moudřejší, však nejde na rozum
Vždyť pořád stejné hodiny, tikaj už stovky let
A není důvod jediný, tak zbrkle hnát se vpřed
Vždyť takhle život proletí, jen jako vzteklej pes
Když nevychutnáš objetí a to, jak voní vřes

Vždyť kdysi dávno básník šel, pomalu krajinou
A cestou pěkně vymýšlel, básničku spanilou
Z těch pěšky psaných veršů, o lásce šeptá les
Milenci v stínu šeříků tak šeptaj si i dnes
A řekni mi, co složíš ty, když letíš dálnicí
Text na billboardech stačí ti a to tě málo ctí

Jen představte si houbaře, že lítá po lese
A vykřikuje bujaře, že všechno odnese
Vždyť v tomhle fofru vážení nenajde vůbec nic
A užene si za pár dní, akorát zápal plic
Zvolněte tempo prosím vás a prohledejte mech
A uvidíte tolik krás, že vám to vezme dech

Když miloval můj dědeček mou babku pokud vím
Tak nejdříve jí básně čet a ona četla s ním
Až v pravou chvíli konečně ji kolem pasu vzal
A čekala pak horečně, co asi přijde dál
A věřte, že se dočkala, a dědek jakbysmet
Toho, co my chceme bez mála na počkání a hned

Kdo po světě se rozhlíží a umí chvíli stát
Zbaví se mnoha potíží, jež neradno si přát
Zvolněte tempo prosím vás a prohledejte mech
A uvidíte tolik krás, že vám to vezme dech
Vždyť pořád stejné hodiny, tikaj už stovky let
A není důvod jediný, tak zbrkle hnát se vpřed